FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT LEENDERT A. GEELHOED

föredraget den 21 mars 2002 [1]

1. I detta mål har Europeiska gemenskapernas kommission väckt talan och yrkat att domstolen skall fastställa att Förenade kungariket har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/48/EG av den 23 juli 1996 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg [2] genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2. Direktivet offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den 17 september 1996. Enligt artikel 23.1 jämte artikel 25 i direktivet trädde detta i kraft den 8 oktober 1996 och fristen för införlivande löpte ut den 8 april 1999.

3. Direktivet har särskilt till syfte att bidra till att främja samtrafikförmågan och driftskompatibiliteten hos de nationella järnvägsnäten för höghastighetståg liksom tillgängligheten till dessa nät.

4. Förenade kungarikets regering har erkänt att direktivet inte införlivats inom den fastställda fristen. Den har påpekat att direktivet inte desto mindre delvis har införlivats inom fristen. I detta hänseende har denna regering anfört att det försenade införlivandet delvis beror på att den kommitté som har inrättats enligt artikel 21 i direktivet ännu inte har fastställt de nödvändiga tekniska specifikationerna för driftskompatibiliteten (TSD), vilket har medfört att vissa delar av direktivet ännu inte har kunnat införlivas. Vidare har den gjort gällande att det på den irländska ön varken finns något höghastighetståg i drift

1 — Originalspråk: nederländska.
2 — EGT L 235, s. 6.

eller kommer att finnas något sådant i drift inom en förutsebar framtid. I Nordirland har direktivet således ingen praktisk betydelse eller en mycket begränsad sådan.

5. Vad avser detta förhållande kan det påpekas att domstolen angående TSD har fastställt att det inte framgår av direktivets ordalydelse, och särskilt inte av artikel 23, att utarbetandet av TSD är en nödvändig förutsättning för direktivets införlivande. Härav följer att det förhållandet att TSD ännu inte antagits inte är relevant vid en bedömning av huruvida en medlemsstat har gjort sig skyldig till fördragsbrott. [3]

6. Det är inte heller relevant att det i en medlemsstat inte finns något höghastighetståg i drift. Domstolen erinrade i den ovannämnda domen kommissionen mot Irland om att den omständigheten att en viss verksamhet som avses i ett direktiv inte förekommer i en viss medlemsstat nämligen inte kan befria denna stat från skyldigheten att anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att säkerställa ett korrekt införlivande av samtliga bestämmelser i detta direktiv. Det är endast om det är meningslöst att införliva ett direktiv av geografiska skäl som införlivandet blir onödigt. Det är under alla omständigheter inte fallet i Nordirland, vilket framgår av karta nr 3.15 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets beslut nr 1692/96/EG av den 23 juli 1996 om gemenskapens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet. [4]

3 — Dom av den 13 december 2001 i mål C-372/00, kommissionen mot Irland (REG 2001, s. I-10303), punkterna 14 och 15.

4 — EGT L 228, s. 1. Se domen i det ovan i fotnot 3 omnämnda målet kommissionen mot Irland, punkterna 11—13.

Förslag till avgörande

7. Mot bakgrund av det ovanstående föreslår jag att domstolen skall

a) fastställa att Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/48/EG av den 23 juli 1996 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv,

b) förplikta Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland att enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna ersätta rättegångskostnaderna.